

Таким чином, публічне управління суттєво відрізняється від менеджменту за своєю місією і цілями. Менеджмент орієнтується на задоволення людських потреб з метою отримання прибутку. Публічне управління орієнтується на надання послуг суспільству при раціональному використанні ресурсів в процесі здійснення державної політики.

В публічному управлінні має забезпечуватись реалізація принципів верховенства права і законності, контроль з боку суспільства за діями державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових службових осіб.

В умовах сьогодення професіоналізм публічних службовців стає запорукою його ефективності. А тому, підготовка майбутніх фахівців для органів публічної влади та місцевого самоврядування виходить із цілей і завдань, які стоять перед системою управлінських органів, і враховує основні напрямки і практичний досвід адміністративних реформ, які було здійснено протягом останнього десятиліття у багатьох країнах світу.

З метою формування дієвого кадрового потенціалу для регіональних органів влади в Житомирському національному агроєкологічному університеті організована система підготовки кадрів для органів публічного управління. Вона відповідає вимогам, зокрема: суспільно-політичним, соціально-економічним, правовим, екологічним, ментальним.

До основних видів професійної діяльності публічних управлінців можна віднести як організаційно-розпорядчу діяльність, так і інформаційно-методичну, комунікативну, проектну та допоміжно-технологічну, тобто суто виконавську діяльність у будь-яких організаціях, що функціонують в публічному секторі.

Головне завдання навчального закладу – забезпечити рівень теоретичної підготовки випускників, що вступатимуть на публічну службу відповідно до вимог публічних органів до рівня його практичної підготовки. Це зумовлює забезпечити комплексний підхід в реалізації освітнього процесу, підвищенню його якості й орієнтованості на пріоритети практичного застосування одержаних знань.

Отже, підготовка кадрів у сфері публічного управління виходять з усвідомлення нової ролі держави та реалій сьогодення.

Література:

1. *Mary P. Follett. Creating Democracy, Transforming Management*, Tonn, Joan C., New Haven: Yale University Press, 2003. 366 p.
2. *Keeling D. Management in Government* / D. Keeling (1972), London: Allen & Unwin.
3. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін.; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трошинського, Ю. П. Сурміна. - К. : НАДУ, 2010. – 820с.

Особливості підготовки фахівців для підрозділів боротьби з кіберзлочинністю

Черновол В.С.

курсант факультету № 4

Харківського національного університету внутрішніх справ

Онищенко Ю.М.

кандидат наук з державного управління,

доцент кафедри кібербезпеки факультету № 4

Харківського національного університету внутрішніх справ

Стрімкий розвиток інформаційних технологій досить сильно трансформує світ. Разом з тим відкритий та вільний кіберпростір розширює свободу і можливості людей, збагачує суспільство, створює новий глобальний інтерактивний ринок досліджень, ідей та інновацій, стимулює відповідальну та ефективну роботу влади, але і створює загрози для безпеки держави, суспільства та окремих користувачів. Отже, питання забезпечення належної кібербезпеки наразі є відкритим.

Згідно Конвенції про кіберзлочинність, ратифікованої Законом України від 7 вересня 2005 року № 2824-IV першочерговим заходом для захисту суспільства від кіберзлочинності є створення відповідного законодавства і налагодження міжнародного співробітництва в даній галузі [1].

На основі Конвенції був виданий Указ Президента України від 26 травня 2015 року № 287 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року «Про Стратегію національної безпеки України»», яким затверджено Стратегію кібербезпеки України.

Відповідно до Розділу 3 Стратегії кібербезпеки України на Національну поліцію України, у сфері забезпечення кібербезпеки, в установленому порядку, покладаються наступні завдання:

- забезпечення захисту прав і свобод людини та громадянина, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань у кіберпросторі;
- запобігання, виявлення, припинення та розкриття кіберзлочинів;
- підвищення поінформованості громадян про безпеку в кіберпросторі [2].

Для забезпечення виконання вищевикладених завдань в системі МВС України було створено Департамент кіберполіції як міжрегіональний територіальний орган Національної поліції України.

Відповідно до Положення про Департамент кіберполіції Національної поліції України, затвердженого наказом Національної поліції від 10 листопада 2015 року № 85 кіберполіція України приймає участь у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики щодо попередження та протидії кримінальним правопорушенням, механізм підготовки, учинення або приховування яких передбачає використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку. Кіберполіція сприяє в порядку, передбаченому чинним законодавством, іншим підрозділам Національної поліції України у попередженні, виявленні та припиненні кримінальних правопорушень [3].

Враховуючи швидкий розвиток даної сфери діяльності поліції та необхідність виконання вищезазначених завдань постала необхідність у комплексній підготовці висококваліфікованих фахівців у сфері боротьби з кіберзлочинністю.

Наразі існує дві незалежні системи підготовки фахівців – це здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр» зі спеціалізації «боротьба з кіберзлочинністю» та перепідготовка фахівців з вищою технічною чи/або юридичною освітою у рамках реформування поліції.

В системі академічної освіти, з 2013 року відбувається підготовка фахівців для підрозділів боротьби з кіберзлочинністю на базі факультету № 4 Харківського національного університету внутрішніх справ, який з 1997 року готував фахівців з питань інформаційних технологій для Міністерства внутрішніх справ України.

Відповідно до ст. 50 Закону України «Про вищу освіту» освітній процес у вищих навчальних закладах здійснюється за такими формами: навчальні заняття; самостійна робота; практична підготовка; контрольні заходи. Основними видами навчальних занять у вищих навчальних закладах є: лекція; лабораторне, практичне, семінарське, індивідуальне заняття; консультація.

Згідно з Наказом МВС України від 15.10.2015 № 1251 «Про проведення конкурсу на заміщення вакантних посад старших інспекторів, інспекторів і спеціальних агентів інформаційних технологій міжрегіонального територіального органу Департаменту кіберполіції Національної поліції» на базі Харківського національного університету внутрішніх справ з березня по липень 2016 року відбувалась підготовка працівників кіберполіції. Освітній процес складався з навчальних занять, що містили в собі лекційний матеріал, практичне відпрацювання теорії та дискусію. Відповідною формою контролю були квізи та екзамени, матеріали яких були розроблені у відповідності до вимог ОБСЕ.

Виходячи з вищевикладеного, для найбільш ефективної підготовки фахівців по боротьбі з кіберзлочинністю в системі академічної вищої освіти доцільно поєднати традиційні форми навчання та інноваційні засоби ведення занять.

Таким чином, для підготовки висококваліфікованих фахівців з боротьби з кіберзлочинністю необхідно збільшити кількість комп'ютерних класів, ввести в навчальну програму практичні заняття для закріплення теоретичного матеріалу в режимі on-line, а також залучати до навчального процесу працівників практичних підрозділів боротьби з кіберзлочинністю, проводити, так звані, бінарні заняття.

Література:

1. Конвенція про кіберзлочинність: Закон України: [станом на 07 вересня 2005 р.]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_575.
2. Стратегія кібербезпеки України: Указ Президента України № 96/2016: [станом на 15 березня 2016 р.]. - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/96/2016>.
3. Положення про Департамент кіберполіції Національної поліції України: Наказ Національної поліції України від 10.11.2015 № 85. - Режим доступу: https://www.npu.gov.ua/uk/publish/printable_article/1816252.
4. Про вищу освіту: Закон України: [станом на 09 серп. 2016 р.]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
5. «Про проведення конкурсу на заміщення вакантних посад старших інспекторів, інспекторів і спеціальних агентів інформаційних технологій міжрегіонального територіального органу